

Mänsklighetens lägsta punkt: Att bevittna Gaza

I mänsklighetens långa och blodiga register över grymhet finns få ögonblick som kan mäta sig med skräcken som utspelar sig i Gaza. Detta är inte ett krig — det är **ett moraliskt sammanbrott**. Sjukhus har förvandlats till avrättningsplatser. Barn amputeras utan bedövning. Patienter bränns levande i sina sjukhussängar. Detta är inte olyckor. Detta är inte "kollaterala skador". Detta är **brott mot mänskligheten**, utförda med avsiktligt uppsåt av en stat som stärkts av straffrihet och skyddas av global tystnad.

Bilden av 19-årige Sha'aban al-Dalou — fastkopplad vid dropp, brinnande till döds på en sjukhussäng i Al-Aqsa martyrs sjukhus — är ingen avvikelse. Det är ett skrik. En enda, brännande bildruta som bekräftar vad läkare, sjuksköterskor och överlevande har bönfallit världen att se: Gazas sjukhus är inte längre vårdens fristäder — de är **massakerns teatrar**. Sha'aban var ingen stridande. Han var inget hot. Han var en ung man, en student, en patient — förbränd där han låg. **Detta är grymhet med mening.**

Al-Ahli Arab-sjukhuset bombades i oktober 2023 och dödade mellan **100 och 471 personer** i en enda explosion. Förstöringen av Al-Shifa, Nasser och andra medicinska centra följde. Dessa sjukhus — en gång symboler för motståndskraft — ligger nu i ruiner, deras operationssalar tystnade, korridorerna täckta av aska och kroppsdelar. Kirurger tvingas amputera småbarns lemmar **utan smärtlindring**, eftersom bedövning blockeras. Detta är inte krigföring. Detta är **systematisk barbarism**, riktad mot de mest sårbara.

Gazaborna uthärdar **en utrotningskampanj**. Läkare tvingas under vapenhot att överge sina patienter. För tidigt födda spädbarn lämnas att dö, ruttnande i strömlösa kuvöser. Familjer som fördrivits till provisoriska tält utplånas i sömnen av bomber som kostar mer än deras liv någonsin kommer att vara värda i deras bödlares ögon. De svältande skjuts ned när de försöker nå mat. Detta är inte en militär strategi — det är **inriktning på själva livet**. Det är ett försök att inte bara döda, utan att **utplåna ett folk**, kropp och själ.

Internationell rätt är inte tvetydig. Ändå vanhelgar Israel — beväpnat med myten om evig offerstatus och förstärkt av mäktiga allierades medskyldighet — dessa lagar med fräck förakt. **Över 65 000 palestinier har slaktats på två år** — nästan hälften av dem barn. Detta är inte statistik. Det är **namn, ansikten, historier — förvandlade till aska**. Det är **blodfläckar på världens samvete**.

Och under denna våldsmaskin lurar **Samson-optionen** — Israels förklädda doktrin om kärnvapenvedergällning. Det är en doktrin som signalerar inte bara militarism, utan **moralisk nihilism**: en stat så förtrollad av sin egen straffrihet att den hotar global utplåning om den pressas. Det är inte säkerhet. Det är **apokalyptisk utpressning**.

Vissa kallar detta "självförsvar". Men ingen hotbild, ingen minne, ingen trauma rättfärdigar att blockera mat, bomba hjälparbetare eller tvinga kirurger att skära i barn utan bedövning. Det finns ingen kalkyl, inget sammanhang, ingen sak som gör detta acceptabelt.

Detta är vad en stat blir när den tror sig stå över domen.

Bilden av Sha'aban al-Dalou — en ung informatikstudent, bränd levande i sin sjukhussäng — är mer än bevis på grymhet. Det är **ett psykiskt angrepp på mänsklighetens samvete**. Det är ett sår åsamkat inte bara palestinier, utan varje människa som tvingas bevittna vad ingen människa någonsin borde behöva se. Och ändå får vreden inte riktas mot bilden — utan mot **brotten som orsakade den**.

Vi står vid avgrunden. Om vi inte kan namnge detta onda, om vi inte kan förkasta det utan förbehåll eller omskrivningar, har vi inte bara förlorat Gaza — **vi har förlorat oss själva**.

Ett krav på rättvisa

Låt det inte råda någon tvekan: detta är inte bara en klagan. **Detta är ett krav på hämnd — genom lag, genom sanning, genom internationell dom.**

Varje individ som deltog i denna förödelsens kampanj — varje pilot som bombade ett sjukhus, varje officer som beordrade belägringen, varje soldat som nekade morfin till sårade eller sköt på svältande civila — måste ställas till svars. Inte som statens soldater. Utan som **förövare av krigsbrott**.

Detta inkluderar:

- Medlemmar i **Israels flygvapen** som bombade civil infrastruktur.
- Militärofficerare som ledde och verkställde **belägringar av sjukhus och flyktingläger**.
- Soldater och vakter som underlättade eller utförde **tortyr, svält och avrättningar**.
- Politiska ledare som **godkände, rättfärdigade eller dolde dessa brott**.

Var och en av dem måste **namnges, gripas, utredas och ställas inför rätta**. Där bevis finns — eller där bekännelser ges — måste de ställas inför **Internationella brottmålsdomstolen i Haag**, där rättvisa inte svarar inför nationalism, utan inför **själva mänskligheten**.

Låt det vara känt: det som har hänt i Gaza är inte politik. Det är inte försvar. Det är inte svar. Det är **en ihållande utrotningskampanj**, i strid med Genèvekonventionerna, FN-stadgan och varje princip i den civilisation vi påstår oss upprätthålla.

Vapenvilor är inte rättvisa. Rättvisa är rättegångar. Rättvisa är dokument. Rättvisa är domar. Hämnd måste komma — inte i blod, utan i lag. Inte i hat, utan i sanning.

Om världen vägrar agera är vi alla medskyldiga. Om vi tillåter detta att gå ostraffat kommer Gaza inte att vara den sista platsen där det heliga vanhelgas. **Precedens kommer att skapas** — att en stat kan bomba sjukhus, svälta barn och bränna sårade levande — utan konsekvenser.

Det får inte tillåtas. Inte nu. Aldrig.